

ת"פ 52864/03/14 - מדינת ישראל נגד ד' י' כ'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52864-03-14 מדינת ישראל נ' כ'

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ד' י' כ'

הנאשם

גזר דין

1. ביום 17 ספטמבר 2014 הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10/6/12 תקף הנאשם את אשתו הגברת ל' כ' (להלן: "המתלוננת") וגרם לה חבלה של ממש. על פי עובדות כתב האישום, בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת הרים הנאשם את ידו באוויר בתנועה מאיימת. המתלוננת תפסה בחולצתו של הנאשם ואז הנאשם הכה את המתלוננת בפניה ודחף אותה באמצעות ידיו. לאחר שעזבה המתלוננת את הנאשם הוא זרק לעברה את הטלפון הנייד שלו ואמר לה "תתקשרי למשטרה". בהמשך משהתקשרה המתלוננת למשטרה הכה הנאשם את המתלוננת באמצעות חגורה במותנה. כתוצאה ממעשי הנאשם נשרטה המתלוננת בגבה, בבטנה ובצווארה.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן כדי שתבחן, בין היתר, שאלת הרשעתו של הנאשם. עוד הוסכם כי בכפוף לתסקיר חיובי תעתור המאשימה לעונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות, בעוד שבא כוח הנאשם יהא חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות מבחן

4. שירות מבחן הגיש תסקיר מקיף ומעמיק אודות הנאשם אשר התבסס על חקירה פסיכוסוציאלית שכללה פגישות עם הנאשם והמתלוננת בנפרד.

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 46, נשוי למתלוננת ואב לארבעה ילדים בגילאי 9-20. הנאשם איש חינוך בעל תואר ראשון ותעודת הוראה וכן תואר שני בתלמוד. כמו כן הוסמך הנאשם לשמש כרב שכונה, למד ניהול וגישור ועבר הכשרות והשתלמויות שונות כחלק מעבודתו כאיש חינוך. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם היה מועמד למשרת ניהול בית ספר אולם נוכח הרשעתו בעבירות מושא תיק זה הוא הושעה מתפקידו כמורה ומשכורתו

עמוד 1

הופחתה בחצי.

מפאת צנעת הפרט לא ארחיב באמור בתסקיר בדבר נסיבות חייו של הנאשם והקשר עם המתלוננת. אומר רק כי מהתסקיר עולה כי הנאשם ובני משפחתו חוו אלימות מצד אביו. באשר למערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת ניכר כי בין בני הזוג היו לאורך הדרך פערים וחיכוכים, כאשר הרקע להם הוא תחושת תסכול ונחיתות של הנאשם אל מול המתלוננת וחוסר הערכה שלה כלפיו.

המתלוננת מצידה מסרה לקצינת המבחן כי האירוע מושא האישום הוא חד פעמי וחריג ועל אף ויכוחים קולניים ביניהם הנאשם מעולם לא נהג כלפיה או כלפי מי מבני המשפחה באלימות. המתלוננת אף הוסיפה כי התלוננה נגד הנאשם על מנת להרתיעו ולא היתה מודעת כלל להשלכות הנלוות לכך. לדבריה היא אינה חשה מאוימת ומבחינתה הימשכות ההליכים נגד הנאשם מהווים עונש עבודה ועבור כל בני ביתה.

הנאשם והמתלוננת שיתפו את קצינת המבחן כי לאחר הגשת כתב האישום פנה הנאשם לטיפול אצל מטפלת זוגית והציגו מכתב מטעמה המעיד על טיפול בן מספר חודשים שעבר הנאשם ואשר הופסק עקב קשיים כלכליים.

קצינת המבחן התייחסה לעברו של הנאשם, וציינה כי הנאשם הופנה לשירות המבחן בעבר בגין עבירה קודמת של חבלה במזיד לרכב ותקיפה סתם בגינה לא הורשע ונדון לביצוע צו שירות לתועלת הציבור. קצינת המבחן מסרה כי התרשמות העבר של שירות המבחן מהנאשם היא של אדם השואף לנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק וכי ביצוע העבירה היה אירוע חריג לחייו. כמו כן לנאשם הרשעה מבית משפט לעניינים מקומיים. באשר לעבירה הנוכחית מסרה קצינת המבחן כי הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה כנה עליהם.

קצינת המבחן העריכה כי רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם להישנות התנהגות פוגענית היא נמוכה ועל אף התלבטות באשר להמלצה בעניינו של הנאשם אשר נבעה בעיקרה מחומרת מעשיו של הנאשם החליטה קצינת המבחן להמליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם זאת בעיקר בשל החשש לפגיעה ממשית בחייו וביכולת תעסוקתו של הנאשם וכן בשל החשש ממתח מיותר בין בני הזוג עקב הקושי הכלכלי שיגרם כתוצאה מכך.

לפיכך המליצה קצינת המבחן כי יוטל על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות וצו מבחן למשך שנה אשר במהלכו ישתלב הנאשם בטיפול זוגי ובמקביל תיבחן אפשרות שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית לגברים אלימים.

ראיות הצדדים לעונש

5. מטעם המאשימה הוגש רישומו הפליל של הנאשם ת/1.

6. מטעם ההגנה העידה המתלוננת והוגשו מכתב מאת המטפלת הזוגית שטיפלה בנאשם - נ/1, מכתב לנציבות שירות המדינה בבקשה לבטל את השעיית הנאשם מתפקידו שכתבה עובדה סוציאלית חברת המשפחה - נ/2, ומכתב הערכה על עבודתו של הנאשם כמחנך שכתבה דו"ד קליין אליאב שבנה התחנך אצל הנאשם במשך שנתיים - נ/3.

7. המתלוננת העידה לפניי ודבריה אשר יצאו מהלב עוררו אמפטיה. ניכר היה מדבריה כי היא אינה מצטערת על כך שפנתה למשטרה ומודעת לכך שזה היה הצעד הנכון לנקוט בו (ר' פרוטוקול מיום 18.3.15 עמ' 2 ש' 14-15), אלא שלדבריה "מעז יצא מתוק" שכן הנאשם הבין את המסר, שינה את התנהגותו כלפיה ופנה לטיפול. המתלוננת העידה בדמעות על כך שהרשעת הנאשם תפגע בעבודתו ותביא על משפחתם אסון כלכלי כבד. לדבריה הנאשם הוא המפרנס העיקרי בבית וסיפרה על הקושי הרב שנקלעו אליו מאז הושעה הנאשם מעבודתו. עוד העידה האישה כי הם רכשו דירה חדשה ועליהם לעמוד בתשלומי משכנתא ובמימון השכלה לילדיהם. בסוף דבריה ביקשה המתלוננת שהעונש שיוטל על הנאשם לא יהא כזה שיפגע במשפחתה.

טיעונים לעונש

8. ב"כ המאשימה עמד על הערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם שהוא שמירה על התא המשפחתי מפני אלימות, וטען כי מדיניות הענישה בעבירות של אלימות במשפחה מחמירה ומבכרת אינטרס של גמול והרתעה, שכן על בית המשפט להעמיד תמורר אזהרה לנאשם עצמו ולאחרים מפני ביצוע מעשים אלה. משכך סבר ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הוסיף כי אמנם תסקיר שירות המבחן חיובי בעיקרו, אולם הפנה לדברי קצינת המבחן מהם עולה כי לנאשם מנגנון הגורם לו לנקוט באלימות ותוקפנות. כמו כן ציין ב"כ המאשימה כי לנאשם תיק קודם בו הוא לא הורשע, בגין עבירת אלימות בכביש משנת 2007 וכן עבירה משנת 2005 לפי חוק התכנון והבניה. כך שבסופו של יום עמדת המאשימה היא כי יש להטיל על הנאשם חודשיים מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי משמעותי וצו מבחן.

9. ב"כ הנאשם בפתח דבריו ציין כי כלל לא ברור לו כיצד המאשימה אשר טוענת בלהט כי מדובר בתיקים בעלי אינטרס ציבורי חשוב השתתה בהגשת כתב האישום קרוב לשנתיים. לדבריו במהלך התקופה לא ארע כל אירוע חריג ובני הזוג מתפקדים היטב. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולא להרשיע את הנאשם ואף טען כי הנאשם מוכן לבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב יותר זה שהמליצה עליו קצינת המבחן. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לתת משקל מכריע להמלצת שירות המבחן שכן לדידו מדובר בתסקיר מעמיק ויסודי אשר התחשב במכלול הנסיבות. עוד עמד ב"כ הנאשם על הפגיעה הקשה והקונקרטית בנאשם וכפועל יוצא מכך הפגיעה במשפחתו לרבות במתלוננת. לדבריו על בית המשפט לשוות לנגד עיניו את חומרת המעשים אל מול הפגיעה בבני משפחתו של הנאשם, באשם ובשיקומו. לדבריו הנאשם הביע חרטה כנה על מעשיו, הביע נכונות לטפל בעצמו ואף השתתף בטיפול פרטי במשך חצי שנה. בנוסף לכך הנאשם

והמתלוננת מתעתדים להשתלב בהליך טיפול משולב ולשמר את מערכת היחסים היציבה שהושגה ביניהם מאז האירוע. לתמיכה בבקשתו לביטול ההרשעה הציג ב"כ הנאשם שורה ארוכה של החלטות בהן נמנעו בתי המשפט השונים מהרשעת נאשמים שהואשמו בעבירות של אלימות במשפחה.

10. באחרית הדיון נשא הנאשם דברים. בגרון ניחר הביע הנאשם את חרטו הכנה ומסר על הבושה ממעשיו ועל כך שהתנצל לפני המתלוננת על מעשיו מספר פעמים. הנאשם סיפר על הנזק הנפשי והכלכלי שנגרם לו כתוצאה מההליך הפלילי, שכן לדבריו הוא יועד לתפקיד בכיר במשרד החינוך אותו הפסיד והוא הושעה ממקום עבודתו, כאשר הוא המפרנס העיקרי של משפחתו. הנאשם טען עוד כי ברור לו כי עליו להיענש על מעשיו, אך ביקש שלא יורשע וזאת כדי שיוכל לעבוד בתחום החינוך כפי שעשה במשך שנים רבות שכן השכלתו והכשרתו היא בתחום זה.

דיון והכרעה

שאלת ההרשעה

11. בבוא בית המשפט לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע בפלילים על בית המשפט לבחון הצטברותם של שני תנאים כפי שנקבעו **ברע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "**הלכת כתב**"). התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. שנית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. בית-המשפט העליון במותב תלתא שב וחזר על תנאיה של הלכת כתב בע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (מיום 2.4.2014)).

12. שאלת ההרשעה בתיק שלפניי אינה פשוטה להכרעה, שכן מחד גיסא לא ניתן להתעלם מחומרת מעשיו של הנאשם אשר תקף את המתלוננת, השתמש בחגורה לצורך כך וגרם לה שריטות בפלג גופה העליון. אלא שמאידך גיסא, הרשעת הנאשם תפגע באופן אנוש וקונקרטי בנאשם אשר לא יוכל לשוב ולעסוק בתחום החינוך וכפועל יוצא מכך כפי שהעידו הנאשם והמתלוננת וכפי שעולה מהמסמכים שהציג הנאשם ומתסקיר שירות המבחן יפגע מקור הפרנסה העיקרי של הנאשם ומשפחתו.

13. ביהמ"ש העליון קבע, בשורה ארוכה של פסקי דין כי רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה, ינקוט בית המשפט בחלופה של הטלת ענישה ללא הרשעה. ההימנעות מן ההרשעה הופכת לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר, שכן ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי. (ר', ע"פ 2513/96, 3467 מדינת ישראל נ' שמש ואח', פ"ד נ (3) 682), ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685, וכן ע"פ

9893/06 אסנת אלון-לאופר נ' מדינת ישראל, (מיום 31/12/07).

14. בכל הנוגע לסוג העבירות ולנסיבות ביצוען - עסקינן באירוע שעל אף שמאז ביצעו חלפו קרוב

לשלוש שנים, הרי שאין להקל ראש בחומרתו. בעטיו של וויכוח בין הנאשם למתלוננת הכה הנאשם בפניה של המתלוננת והשליך לעברה את הטלפון הנייד תוך שהוא צועק לה להתקשר למשטרה, ולאחר שהמתלוננת התקשרה למשטרה הנאשם לא חדל ממעשיו והכה אותה באמצעות חגורה תוך שהוא מותיר בגופה שריטות. בגין כל אלה הוא הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש אשר העונש הקבוע לצידה הוא עד 6 שנות מאסר. מעשיו אלה של הנאשם, חמורים הם ומעוררים סלידה וצורך בהגנה על התא המשפחתי מפני אלימות. הנאשם לא חשב על מעמדו ועל דמותו כאיש חינוך שעה שהכה את המתלוננת.

15. אשר לתנאי השני בהלכת כתב שעניינו **פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם** - נקודת המוצא היא כי על ההגנה לשכנע כי הרשעה בדין תוביל ליצירת נזק קונקרטי וממשי בשיקומו או בעתידו של הנאשם. הנאשם עמד בנטל זה והוכיח את הפגיעה בו, שכן עוד טרם נגזר דינו של הנאשם ועם הודאתו והרשעתו הושעה הנאשם מתפקידו במשרד החינוך ומשכורתו קוצצה בחצי, כך שלמעשה הוצגה בפני פגיעה של ממש בנאשם ובמשפחתו. גם מכתב שכתבה עובדת סוציאלית חברת המשפחה אל נציבות שירות המדינה (נ/2) לא הועיל והנאשם לא שב לעבודתו. כפי שהעידו הנאשם והמתלוננת, הפגיעה בעבודתו של הנאשם ממיתה על המשפחה כולה אסון. הם אינם עומדים בתשלומי המשכנתא ויש פגיעה בילדים ובמימון מוסדות הלימוד בהם הם לומדים.

16. אכן הרשעת הנאשם תפגע בו ובבני משפחתו, אלא שסבורני כי מדובר בפגיעה שהיא חלק בלתי נפרד מהענישה בפלילים ככלל ובמקרי אלימות במשפחה בפרט. אכן לא פעם בתיקי אלימות במשפחה, מקום שבני הזוג שבו לחזור לחיות יחד נפגעת המשפחה כולה מענישת הנאשם, אך משמעות ההימנעות מהרשעת הנאשם כמוה כאמירה סלחנית להתנהלותו. לידי חומרת נסיבות ביצוע העבירה אינה מאפשרת לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובאינטרסים ציבוריים חיוניים הכוללים שיקולי גמול והרתעה.

17. בהקשר זה יש קושי נוסף לשקול את שאלת ביטול הרשעת הנאשם, שכן אין מדובר במעידה חד פעמית, זו פעם שניה שהנאשם הועמד לדין בשל עבירת אלימות. בעבר ניתנה לנאשם הזדמנות והוא לא הורשע, ולמרות שהוצב לו תמרוז אזהרה בדמות הליך פלילי, הוא שב לבצע עבירת אלימות חמורה.

18. אשר על כן החלטתי להותיר את הרשעת הנאשם על כנה.

מתחם העונש ההולם ועונש המתאים לנאשם

19. המחוקק ראה את עבירות האלימות במשפחה בחומרה יתרה וקבע כפל עונש בשל נסיבה זו. גם בתי המשפט העליון קבע כי יש להילחם בתופעת האלימות במשפחה, וזאת באמצעות מדיניות ענישה מחמירה. על הלכה זו חזר כב' השופט שהם ברע"פ 5778/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 12/11/13), אשר הביא מדברי כב' השופט פורקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם 11/10/07)

עמוד 5

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטנים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה. (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.10.07), פסקה 7, וכן ראו: ע"פ 4834/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.6.2013); ע"פ 9192/11 אדרי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.4.2012); ע"פ 2157/92 פדידה נ' מדינת ישראל, פ"ד (1) 84, 81 (1993);

20. אני סבורה כי המתחם אותו הציגה המאשימה הוא מתאים לנסיבות ביצוע העבירה וזאת גם בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ובענישה הנוהגת. ברם נוכח כבדת הדרך אותה עבר הנאשם, הבעת החרטה, חלוף הזמן של שלוש שנים ממועד ביצוע העבירה, ההליך השיקומי שעבר הנאשם וקביעת שירות המבחן כי יש בכל אלה כדי להפחית את עוצמת המסוכנות הנלמדת מהנאשם עד כדי מסוכנות נמוכה, נראה כי יש הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, זאת בהצטרף לנסיבותיו האישיות של הנאשם והעובדה שהושעה מתפקידו.

21. אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על עבירה של אלימות כלפי בת זוג.

ב. 200 שעות שירות לתועלת הציבור במנהל קהילתי "בוכרים".

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הנאשם הזהר כי אם לא ימלא אחר צו השל"צ או המבחן יידון עונשו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשע"ה, 15 אפריל 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.